

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

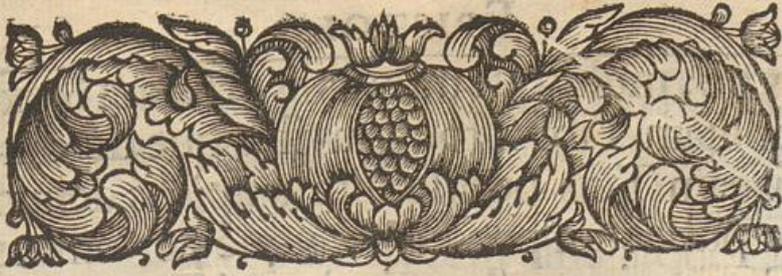
Monumenta Paderbornensia

Ferdinand <Paderborn, Bischof, II.>

Lemgoviae, 1714

Epistola.

urn:nbn:de:hbz:466:1-8040

REVERENDISSIMO CELSISSIMO QUE
PRINCIPI
FERDINANDO,
EPISCOPO PADERBORNENSI,
COADJUTORI MONASTERIENSI,
S. R. I. PRINCIPI
COMITI PYRMONTANO ET LIB.
BARONI DE FURSTENBERG,

*Christian. Theod. à Plettenberg ex Lenhausen,
Canonicus Hildesienfis gloriam & feli-
citatem,*

PANEGYRIN, Celsissime Prin-
ceps, quam Joannes Horrion
è Societate Jesu vir doctissimus
Theodoro Episcopo & Prin-
cipi Paderbornensi, magno
patruo Tuo dedicavit, elegantiori nunc
) (2 ty-

typo, multisque munditiis ornatam & ex-
politam Tibi sisto, gravibusque de cau-
siseam Tuis potissimum auspiciis denuo
in publicum produco, atque per omnes
Germaniæ nostræ, imò totius Europæ
vel potius orbis terrarum regiones atque
provincias ostento. Etenim non solum
genius meus tot nominibus Tibi obstri-
ctus atque mancipatus hoc mihi suadet &
imperat, sed etiam summa virtute atque
doctrina clarissimorum & immortalium
virorum, Leonis Allatii, Lucæ Holste-
nii, Rottendorffii, utriusque Gronovii,
Wallii, Masenii, Heinsii, Holtermanni,
Corvini & aliorum, qui suis operibus
quantumvis luculentis semperque victu-
ris æternum nomen Tuum præscriben-
dum esse censuerunt, gravissima auctori-
tas, & heroica indole, virtute ac eruditio-
ne Tua subnixum iudicium ad id ipsum me
excitat & impellit. Viderunt enim viri
illi sapientissimi, totaque Respublica lite-
raria intelligit, neminem hac tempestate
Sacri

EPISTOLA

Sacri Romani Imperii Principem esse, qui
 optimarum literarum studia, virosque
 summis ingeniis exquisitaque doctrina
 præditos magis amet, & in sinu atque de-
 liciis habeat, eorumque lucubrationes ad
 confluentes Luppiaë & Alifonis velut ad
 Permessidos undas devolantes, majori co-
 mitate excipiat, quàm Episcopum &
 Principem Paderbornensem. Quam qui-
 dem longe amplissimam laudem ac glori-
 am tuam etsi livor & obtreçtatio conetur
 arrodere; maximorum tamen Imperato-
 rum ac Principum, Julii Cæsaris, Augu-
 sti, Vespasiani, Trajani, Adriani, An-
 tonini, M. Aurelii, Caroli M. Ludovici
 Pii, Friderici I. Maximiliani I. aliorum-
 que laudatissima exempla præclare tuen-
 tur, qui doctissimos ævi sui viros, Sallu-
 stium, Titum Livium, Athenodorum,
 Josephum, Plutarchum, Arrianum, Sue-
 tonium, Cornelium Tacitum, utrum-
 que Plinium, Eginhardum, Paulum
 Warnefridum, Ottonem Frisingensem,

EPISTOLA.

Cuspinianum, Stabium, Pyrcamerum, aliosque historiarum & antiquitatum scriptores eximiâ benevolentiam sunt complexi. Quamvis autem hæc erga bonas literas egregia voluntas in principibus viris clara semper æternaque sit habita, ea tamen in Te multo pulchrior enitescit, quia Tu ipse es omni liberali doctrina politissimus, quam assidua exercitatione & continuis ab ineunte ætate laboribus atque vigiliis Tibi comparasti. Nullum est enim illustrium disciplinarum genus, in quo non sis diligentissime versatus, ita ut novem Musæ in Te uno bonis artibus universis erudiendo atque exornando certatim omnes industriæ suæ nervos contendisse videantur. Testem volo non tantum Germaniam nostram, sed etiam Italiam, & imprimis urbem Romam, ubi exquisitissima eruditione Tua non solum imi subsellii viros, sed etiam majorum gentium Præsules, Principes, Cardinales, ipsum denique summum Pontificem Alexandrum VII. quan-

EPISTOLA

quantum erat hominum literatorum literatissimum! adeo Tibi devinxisti, ut inter primores cubiculi Pontificii ministros allectum familiarissime Te semper adhibuerit, & quidquid ex immensis supremi imperii curis & occupationibus vacui se temporis obtulit, id Tuæ potissimum consuetudini, ac suavissimis de re literaria sermonibus impenderit. Plura dicerem, nisi vererer grave fore modestiæ Tuæ, omnia quæ in Te sunt virtutis & industriæ ornamenta ab illaudato cliente prolixè laudari. Et certe quid opus est in illa celebritate nominis Tui, & vulgata eruditionis fama multa adferre in medium? Sunt in manibus divini ingenii tui monumenta, quæ omnis æternitas intuebitur, quibus nobilitati Germanicæ ostendisti, *nullam in universo mundo posse esse fortunam, quam literarum non augeat gloriosa notitia.* Ideo quicquid usquam est hominum eruditorum ad Tui nominis venerationem provocasti. Quid enim

*Cassiod. lib.
10. Var.
Epist. 3.*

EPISTOLA.

nim (ut nihil dicam de carminibus Tuis, quæ ad veterum Poëtarum acumen, & Latini sermonis nitorem ac elegantiam proxime accedent) MONUMENTIS TUIS PADERBORNENSIBUS, ob reconditam eruditionem & quandam incredibilem varietatem rerum & copiam, atque suavitatem orationis admirabilius? Quid limatius? Quid venustius? Ut nullum superfit antiquitatis monumentum, quod invicta tua sedulitas & sagax industria non deprehenderit? Quamobrem sapientissimo summorum virorum iudicio nullum illustrius in dioecesin tuam à te beneficium potuit proficisci, quam quod hæctenus latentes nobisque incognitas tot antiquitates ab oblivione perpetua vindicasti. Cum enim omnibus illis, qui civitates vel populos imperio suo subiunctos habent, summo studio summaque cura in id incumbendum sit, ut sue gentis & nationis res gestas, bella, fœdera, pacta, leges & mores teneant. Id à Te, Princeps Celsissime

Nicolaus
Cisnerus.
J. C. in
pæfat. in
Joan.
Avent.

ETI

me

EPISTOLA.

me, tantò majori cum gloria perfectum est, quantò graviores eâ gratiâ labores suscepisti atque exantlasti. Erit itaque hoc monumentum nomini tuo perpetuum, quod nullus iniquioris fortunæ casus, nulla vetustatis invidia, nulla futuri temporis longinquitas poterit abolere. *Cetera monumenta ad breve tempus perdurant variis casibus obnoxia, historia virtus per univ-
sum orbem diffusa, ipsum, quod cetera consumit, tempus sui custodem habet.* Verùm enimverò in hac ipsa Academia Tua, quam Theodorus magnus Patruus Tuus sanctissimorum Præsulum Baduradi, Meginwerci atque Imadi Antecessorum suorum erga bonas literas eximio studio sanctissimoque inflammatus exemplo, cuiusque natali die hic Panegyricus, quem Tibi elegantioribus formis recusum consecramus, in lucem editus est, in hoc, inquam, celeberrimo Musarum domicilio, in urbe hujus provinciæ Principe consti-

Diodorus
Siculus.

) (

tuit.

EPISTOLA.

tuit. Quali Tu, quantâque curâ ac diligentiâ omnes bonarum artium disciplinas provehere, & ad summum perfectionis apicem perducere conaris? Ita quidem, ut id, quod Henricus apud Altisiodorum Galliaë Monachum ad Carolum Calvum olim scripsit, mutatis nominibus Tibi sit acclamandum: *Multa sunt tuæ monimenta clementiæ, multa symbola pietatis. Illud autem vel maximè eternam tibi parat memoriam, quòd Patruï Tui magni Theodori studium erga immortales disciplinas non modo ex æquo representas, verùm etiam incomparabili fervore transcendis, dum quod ille sopitis eduxit cineribus, tu fomento multiplici tum beneficiorum, tum auctoritatis usquequaque provebis.* Excipe igitur, Celsissime Princeps, illo Tuo serenissimo bonisque literis semper arridente vultu volumen istud, in quo Majorum Tuorum res in toga sagoque pro patria ac Ecclesia fortissimè gestas magna cum voluptate

con-

*Erasmus
in Antiquit.
Ecc. Fuldens.
cap. 9.*

JHJ

XX

1

EPISTOLA.

conspicies, repetesque nobilissimæ gentis Tuæ à vetustissimo Comitum Oldenburgicorum stemmate deductam originem, Theodori magni Patruï Tui religionem, pietatem, iustitiam, prudentiam, fortitudinem, atque in omnes honestas disciplinas flagrantissimum studium intueberis; Caspari avi Tui sapientiam, fidem ac Orthodoxæ religionis strenuam propugnationem; Guilielmi Livoniæ & S. R. I. Principis invictam animi magnitudinem, & in adversis admirabilem firmitatem atque constantiam; Friderici proavi integritatem, doctrinam, prudentiam, dicendi vim; Joannis celeberrimi Asceterii Sigeburgensis Antistitis Oeconomicae rei peritiam, & in veteri disciplina restituenda diligentiam contemplaberis. Ac ne singula familiæ Tuæ lumina celebrando sim longior, hîc, inquam, leges Majorum Tuorum laudes atque encomia, quæ nulla unquam oblitterabit oblivio. Tu verò,

) ( ) (2

Prin-

EPISTOLA.

Princeps Celsissime, in quem omnes Majorum Tuorum virtutes admirabilis Dei Opt. Max. benignitas ac munificentia congeffit, & quodammodo ad compendium contulit, fr̄ere eximiis animi Tui dotibus, fr̄ere famâ Tui, fr̄ere dulcibus ante omnia Musis, & ad summam usque ætatem pervive, & felicissimis, Te spirante, populis impera. Paderbornæ Idib. April. MDCLXXI.

INDEX

Prin

)(s